

Het eerste lichtfeest Sint Maarten

In de natuur komt de oogsttijd ten einde. De dieren en de wind helpen de zaden te verspreiden. In overdrachtelijke zin kun je je afvragen welke vruchten je kunt plukken van wat eerder gezaaid is en wat je voor een komende oogst wilt zaaien.

Als het buiten guur en koud wordt, trekt de natuur zich terug. Ook de mensen gaan naar binnen. Het is de uitdaging niet 'mee te sterven' met de natuur, maar het binnen in huis warm en licht te maken en het licht in jezelf en de ander te vinden.

Sint Maarten is het eerste van een reeks lichtfeesten (die ook wel de grote kersttijd wordt genoemd; van Sint Maarten tot Maria Lichtmis).

Het innerlijke licht dat we hebben verzameld in de Michaelstijd mag nu steeds iets meer groeien naar de kersttijd. De natuur trekt meer van buiten naar binnen; de aarde trekt zich steeds meer terug, in de wortels (knollen) zit nu de kracht. In oude tijden was er een gebruik dat de boeren de laatste knollen uitholden en als lantarens op de hoeken van de akker zetten om de aarde te danken.

De armen gingen toen langs de rijken op bedeltocht. Om de wintermaanden door te komen waren zij voor hun deel van de oogst afhankelijk van de vrijgevigheid van de rijken.

In het verhaal van Sint Maarten, waarin hij zijn mantel met een zwaard in tweeën snijdt en de helft weggeeft, staat het delen centraal. Delen met anderen, maar ook genoeg voor jezelf behouden.

In de peuterklas

In elke klas zullen de juffen op hun eigen manier inhoud geven aan dit eerste lichtfeest door het licht naar binnen te halen en wat lekkers te schenken. Daarmee wordt de essentie van dit feest voor de kinderen beleefbaar gemaakt.